

Kuva Vanhasta Kaupungista

Raportti ulkomailla vaihdosta

Santeri Hytönen

Olin vaihdossa Skotlannin Edinburghissa. Työskentelin People Know How -hyväntekeväisyysjärjestössä IT-henkilönä. Työpaikalla lähes kaikki työntekijät olivat vapaaehtoisia, jotka halusivat päästä takaisin työelämään, täyttää cv:tään, suorittaa tutkintojaan tai vain tekemistä eläkkeellä. Työtehtäviini kuului alustavasti nettisivun rakentaminen, mutta pääsin sen ohessa muihinkin tehtäviin kuten ”Digital Drop-ins:eihin” osallistuminen, bannereiden suunnittelu ja tietokoneiden päivittely. Digital Drop-ins:it olivat järjestön omia tapahtumia, joissa oli tehtävänä auttaa kävijöitä tietokoneisiin, älylaitteisiin ja internetiin liittyvissä ongelmissa. Valitettavasti pääsin osallistumaan vain uusiin Starbuckissa järjestettyihin ”Drop-ins:eihin”, joita oli hiukan huonosti mainostettu ja en tästä syystä päässyt auttamaan yhtään asiakasta, koska heitä ei tullut. Nettisivusta järjestö halusi tukipalvelun tyyliä apusivuston, jossa ”Drop-ins:eissa” käyneet asiakkaat voivat etsiä tietoa tai kysyä kysymyksiä kotoaan. Mielestäni onnistuimme luokkalaiseni kanssa täyttämään nettisivulle annetut vaatimukset hyvin. Viimeisillä viikoilla tehtäviini kuului myös nettisivun käytön opettaminen. Työharjoitteluni aikana opin uusia käytännön asioita nettisivun rakentamisesta ja nettiin saamisesta sekä sen, kuinka tärkeää siitä on tehdä käyttäjäystävällinen.

Tavallinen työpäiväni alkoi klo 10. Menimme aamulla bussilla toimistolle, jossa välillä oli joku ja välillä ei. Istuuduimme toimistolla pöytien ääreen, purimme koneemme repuista ja rupesimme töihin. Meillä riitti paljon loppoaikaa, koska pomolla ei aina ollut antaa materiaalia sivulle. Kun taas vaihteeksi oli, lisäsimme sisällön tai konfiguroimme halutun ominaisuuden ja taas

vietimme ”luovaa taukoa”. Ensimmäisellä viikolla pomomme esitteli meille Canva.com nimisen mainoksensuunnittelu sivuston ja pyysi tekemään Facebookiin jonkun simppelein mainoksen Starbucksin Digital-Drop-ins:eista. Tein työtä käskettyä ja ilmeisesti amatöörimäinen tekeleeni kelpasi, kun hän myöhemmin pyysi tekemään uusia. Tein yhteensä neljä erilaista mainosta/banneria järjestölle.

Työkulttuurien eroista en erikoisemmin osaa sanoa, koska työpaikkani oli kuitenkin vapaaehtoistyöhön perustuva hyväntekeväisyysjärjestö. Pääsin tosin tapaamaan paljon erilaisia ihmisiä erilaisista kulttuureista. Työajat olivat melko liukuvia, sillä pomomme halusi kannustaa meitä näkemään kaupunkia ja tutustumaan nähtävyyksiin. Työtavat IT-alalla eivät juuri eroa Suomesta, muuten kuin erilaisella näppäimistöllä.

Majoittumistapa oli hyvin erikoinen. Meidät neljä henkilöä majoitettiin kolmen huoneen asuntoon, joka ei selvästikään ollut suunniteltu neljälle henkilölle muuten kuin sänkyjen perusteella. Jokaiselle oli oma sänky ja asunnosta löytyi kaksi kylpyhuonetta, (joista toinen oli asunnon ainoan naisen käytössä) mutta haarukat, veitset, lusikat, mikit ja lautaset loppuivat melkein päivässä eikä jääkaapissa tai pakastimessakaan ollut liiemmin tilaa. Lämmitys oli pidettävä alhaalla tai muuten meitä uhkailtiin lisämaksuilla.

Asunnosta emme maksaneet vuokraa, vaan asumisesta 600€ per henkilö, riippumatta asukkaiden lukumäärästä. Muuten asunto oli ihan viihtyisä ja erikoisesti sisutettu.

Liikenne tapahtui tunnetusti vasenta kaistaa käyttämällä ja muutaman hetken kesti ennen kuin oppi katsomaan oikeaan suuntaan tietä ylittäessä. Paikallisilla oli enemmän sääntönä kuin poikkeuksena, että tie ylitettään silloin kuin siltä tuntuu, suojateistä ja valoista välittämättä. Tätäkin tapaa piti paljon opetella. Bussin kuukausikortti oli melko samaa luokkaa Suomen kanssa. Kaksi kuukautta maksoi £108 eli noin 128€. Suurin osa busseista oli kaksi kerroksisia eli ”Double decker:eitä”, joissa oli ylhäällä istuessa hyvät näköalat. Lisäksi hankkimillamme kansainvälisillä Isic-opiskelijakorteilla ei tehnyt Skotlannissa mitään, sillä siellä kelpasivat ainoastaan paikallisten oppilaitosten opiskelijakortit.

Ruokailu tapahtui välillä valmisruuilla, välillä paikallisia tilauspalveluita käyttäen ja välillä itse kokkaamalla. Työpaikalla oli tapanani syödä mikroruokia tai eilisiä kokkailuja. Kaupoissa ruuan

Edinburghin linnan sisäänkäynti

hinta oli melko samaa luokkaa Suomen kanssa. Joissakin tuotteissa, kuten karkeissa, virvoitusjuomissa ja alkoholissa ei tosin ollut Suomen korkeita veroja ja oli näin halvempaa.

Työpaikallani oli hyvin ystävällinen ja mukava ilmapiiri. Kaikki olivat kohteliaita ja iloisia ja minua kohdeltiin hyvin. Kieliongelmia tuli vastaan hyvin vähän ja nekin vaan koska puhuja yleensä puhui hyvin vahvalla skottiaksentilla. Siitäkin yleensä sain selvää yhden tai kaksi sanaa ja tajusin lauseen sisällön (ja arvasin loput).

Maisemia linnasta